

Oudjes in Sneek poepen cradle to cradle

De man van 'cradle to cradle' of kortweg C2C, dat is professor Braungart. Deze wetenschapper wist een groot aantal wereldleiders en ondernemers enthousiast te maken voor zijn idee om dingen te ontwerpen die je aan het eind van de levensloop volledig kunt hergebruiken. Braungart is op allerlei universiteiten en wereldsteden als spreker te gast geweest. Maar wat moet zo'n professor nou toch in Sneek, een stadje van dik 30.000 inwoners dat alleen wakker is als er zeilwedstrijden zijn? Column op www.energieexpert.nl.

Toch was hij er daadwerkelijk op 18 november, ver na de Sneekweek. Zijn komst had, evenals die van kroonprins Willem-Alexander en onze Nederlandse milieugoeroe professor Lucas Reinders en zo'n 500 gasten, een goede reden. Het project Waterschoon werd feestelijk in bedrijf gesteld. Braungart zei: 'Steden geven nooit iets, maar nemen alleen, maar hier geeft voor het eerst een stad iets terug.' Daarmee doelde hij op de productie van fosfaatkunstmest uit de toiletresten en het keukenafval van de woonwijk Noorderhoek. Voor deze wijk met 230 woningen heeft het bedrijf Desah, een dochter van de Sneker machinefabriek Landustrie, een unieke installatie ontwikkeld die op wijkniveau water zuivert, er biogas, warmte en kunstmest uit wint en ook nog eens medicijnresten uit het rioolwater haalt.

De hele waterzuivering en warmteproductie is ondergebracht in een gebouw ter grootte van een woning. Dat gebouw staat midden in de wijk direct tegenover het nieuwe bejaardenhuis Noorderhoek. De oudjes moesten wel even wennen, want het systeem vereist een vacuümtoilet en in de keukenafvoer zit een versnijder voor keukenafval. Maar dat blijkt goed te gaan en het vacuümtoilet bespaart ook nog behoorlijk op de waterrekening.

Na Braungart mochten Lucas Reinders en Ivo Opstelten in Sneek nog een verhaal doen. De laatste vertelde namens de overheid over het programma 'Energiesprong' voor energiebesparing in de gebouwde omgeving. Opstelten moest eerlijk bekennen dat in dit programma alleen gekeken werd naar energiebesparing en niet naar verbruik van materialen en het concept C2C. Opstelten heeft zijn eigen dak volgehangen met zonnepanelen. Hij produceert meer stroom dan hij verbruikt, maar wat dit betekent in het kader van cradle to cradle is niet duidelijk.

Voor mij is het duidelijk dat we verbruik en hergebruik van materialen moeten betrekken in onze energieprojecten. Naast Waterschoon in Sneek is voor mij het project van De Meerlanden in Aalsmeerderbrug een mooi voorbeeld van cradle to cradle. Uit GFT maken ze hier compost, biogas, warmte en CO2 voor kassen en sproeiwater voor veegauto's. Ook hier gaat het net als in Sneek om innovaties die in Nederland zijn ontwikkeld. In Duitsland gaan energiepolitiek en industriepolitiek samen. Laten we dat in Nederland ook wat meer doen. Dan snijdt het mes aan twee kanten.